

РЕШЕНИЕ

№ 1547

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11122** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу съдебно решение № 4377 от 16.11.2022 г. по НАХД № 6559/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 106-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2200117/08.04.2022 г., издадено от директора на ДИТСО, с което на „Бендида Билд“ ЕООД, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение. Оспорва се извода на въззивния съд за некомпетентност на органа. Иска се спорът да се реши по същество, като се потвърди изцяло НП. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Ответникът – „Бендида Билд“ ЕООД, в писмен отговор и чрез процесуалния си представител в с.з изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Противно на доводите на ответника по касационната жалба, същата е редовна и допустима, подадена от органа издал процесното наказателно постановление, а именно изпълняващия длъжността директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на ответника по касация от контролните органи на касатора, на 10.03.2022 г. на място в обекта, находящ се в [населено място], [населено място], и по документи на 16.03.2022г. в сградата на ДИТСО, било установено, че дружеството – ответник по касация, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР от КТ е допуснало до работа на 10.03.2022г. в посочения обект лицето А. С. В., преди да му предостави заверено копие от изискуемото по чл. 62, ал.3 от КТ уведомление до ТД на НАП- С. за сключения с него трудов договор.

Въз основа на тези констатации бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), с който деянието било квалифицирано като нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ. Въз основа на него било издадено НП, предмет на производството пред СРС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС от правна страна е приел, че административнонаказателната процедура се е развила пред некомпетентен орган и е отменил НП като незаконосъобразно.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че съставянето на акта и издаването на обжалваното НП са осъществени от некомпетентен орган.

Издадени са Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ, с които на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ на служителите от ДИТ С. - област е определен териториален обхват на контролна дейност, който включва и конкретно посочени райони на [населено място], в т.ч. район П. (сред които попада [населено място]). Доколкото в случая проверяваният обект е в [населено място], [населено място], последният попада в район „П.“, респективно е включен в териториалния обхват по Заповед № 3-0024/08.01.2019 г.

Съгласно чл. 12, т. 3 УПИАГИТ (отм.) специализираната администрация на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ е организирана с 28 териториални поделения - дирекции „Инспекция по труда“, разположени в административните центрове на областите.

Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА ГИТ е императивно определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм) и не е налице

делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящият случай такова овластяване няма. Разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ отм. повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да упражняват правомощията си само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т. е. териториалната им компетентност. Липсва изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Иначе казано, правомощията на изпълнителния директор на ИА ГИТ по чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм) са свързани с определяне обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но само в определените за тях рамки на компетентност, но не и повече от предвиденото, включително за териториалния обхват. (В този смисъл е решение № 3624/15.04.2022 г. по адм. дело № 11698/2021 г. на ВАС).

С оглед промяна в съдебната практика (след постановяването на цитираното Решение № 3624/15.04.2022 г. на ВАС - Шесто отделение по адм. д. № 11698/2021 г. относно упражнени инцидентен контрол върху Заповед № 30024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда") следва да се приеме, че доколкото териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" и не е налице делегиране на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" на права да определя или изменя тази компетентност, а също и защото при делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган и за да е възможно и правно допустимо това е необходимо изрично нормативно овластяване, каквото в случая липсва, настоящият съдебен състав приема, че щом със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 30025/08.01.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" не може да се променя териториалната компетентност на инспекторите по труда от Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", то не може да се приеме, че законосъобразно Б. Т. като "главен инспектор" от Дирекция Инспекция по труда Софийска област е съставила АУАН, а Директорът на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" е издал НП за деяние, реализирано на място, което попада извън териториалния обхват на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" по силата на чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", тъй като Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" може да осъществява дейността си само на територията на С. област, но не и на територията на С. град. Поради това компетентни да извършат проверката, съставят АУАН и да се издаде НП са инспекторите, респ. Директорът на Дирекция "Инспекция по труда" - С.. От всичко изложеното по-горе следва, че конкретните АУАН и НП са издадени от териториално некомпетентни лица и поради това Наказателното постановление следва да се отмени на формално основание. Както в УПИАГИТ, така и в КТ не е предвидена правна

възможност за делегиране на изпълнителния директор на ИА ГИТ на права да определя или изменя териториалната компетентност на отделните дирекции „Инспекция по труда“, поради което проявената инициатива в очертаната насока е в разрез с предоставените от законодателя правомощия на посоченото длъжностно лице.

Със Заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “ГИТ“ не може да се променя териториалната компетентност на териториални подразделения, тъй като тя е разписана нормативно. Може само да се определя обхвата на материалната компетентност на инспекторите, т. е. правомощията им, но те се упражняват винаги в териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УП (отм.). Аргументи в тази насока могат да се изведат и от новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, където изрично е уредена хипотеза на отклонение от териториалната компетентност, очевидно по повод на формираната вече съдебна практика. В новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (приет с ПМС № 313 от 05.10.2022 г., обн. - ДВ. бр. 81 от 11 Октомври 2022 г.) изрично в чл. 21, ал. 4 е посочено, че „служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.“ В отменения вече Устройствен правилник такава разпоредба липсва.

Горното означава, че правилно СРС не е зачел действието на Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм) - дирекциите осъществяват дейността си на територията на съответната област. Това води до извод, че АНО е териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм), поради което правилно е отменено наказателното постановление от СРС.

Относно разноските: При този изход на спора и на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Направеното от касатора възражение за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение съдът намира за основателно, предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност в сравнение с другите дела от този вид, поради което адвокатското възнаграждение следва да се редуцира до минимума в размер на 450 лв. съобразно чл. 18 ал.2 вр с чл. 7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните адв възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 4377 от 16.11.2022 г. по НАХД № 6559/2022 г. по описа на СРС, НО 106-ти състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „Бендида Билд“ ЕООД разноски в размер на 450 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.